

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **V. S.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 24.5.2012, o **invalidní důchod**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) rozhodnutím ze dne 24.5.2012 č.j. X rozhodla, že námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.3.2012 č. X se zamítají a toto rozhodnutí se potvrzuje.

Proti tomuto rozhodnutí ze dne 24.5.2012 podal žalobce včas žalobu, v níž nesouhlasil se závěry žalované obsaženými v tomto rozhodnutí. Zdůrazňoval, že žalovaná nesprávně zjistila skutkový stav ve věci. Dále uvedl, že jeho skutečný zdravotní stav je nepříznivě ovlivněn hypertenzí III. stupně. Měl být posuzován dle kap. IX, odd. A, položka 8 písm. c/, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., když se u něho projevují středně závažné funkční amorgologické změny, hypertrofie levé komory s poklesem srdečního výkonu a celkové výkonnosti při středně těžkém zatížení a některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi. Má tedy omezenou pracovní schopnost. Poukazoval na to, že částečný invalidní důchod mu byl přiznán v r. 1979

a od té doby nedošlo k výraznému zlepšení jeho zdravotního stavu až do současné doby. Zdůraznil také, že dle posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 18.8.2010 byla uvedena „doba platnosti posudku“ až do 31.8.2013. Navrhoval proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 5.3.2012 odňala žalobci invalidní důchod dle ust. § 56 odst. 1 písm. a/ zák. č. 155/1995 Sb., a to od 20.4.2012. V odůvodnění mimo jiné uvedla, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 20.2.2012 již žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/95 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20%.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 24.5.2012, dále rozhodnutím žalované ze dne 5.3.2012, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen PK MPSV ČR) v Ostravě ze dne 20.9.2012, srovnávacím posudkem PK MPSV v Praze ze dne 17.1.2013, obsahem dávkového spisu, posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné a spisem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 43Cad 142/2009. Poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z výše citovaného posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, jakož i připojeného posudkového a dávkového spisu žalobce, vzal krajský soud v daném případě za prokázáno, že v průběhu řízení na Okresní správě sociálního zabezpečení v Karviné při kontrolní lékařské prohlídce dne 20.2.2012 byl žalobce posouzen jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, avšak pokles jeho pracovní schopnosti byl ohodnocen již pouze 20 %. Na základě tohoto pak vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 5.3.2012, jímž žalobci invalidní důchod ode dne 20.4.2012 odňala.

V podaných námitkách proti rozhodnutí z 5.3.2012 žalobce v podstatě uváděl stejné argumenty jako v následně podané žalobě.

Dle posudku o invaliditě ze dne 23.4.2012 vypracovaného ČSSZ – lékařskou posudkovou službou, pracoviště pro námitkové řízení, byl žalobce posouzen jako osoba s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, tedy pro zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. A, položka 8, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla určena na 10 %.

Žalovaná proto námitky žalobce zamítla nyní přezkoumávaným rozhodnutím ze dne 24.5.2012.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jednalo o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek posudkové komise

MPSV ČR Ostrava. Z posudku této komise ze dne 20.9.2012 krajský soud zjistil, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace obsažené v posudkovém spisu žalobce, a dále ze zdravotní dokumentace od praktického lékaře MUDr. T. Měla taktéž k dispozici nálezy neurologa MUDr. M., nálezy z interního oddělení Bohumínské městské nemocnice, vyšetření EKG MUDr. M. J., jakož i echokardiografické vyšetření a z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Karviné. Komise uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je hypertenzní nemoc se závratěmi a tlakem na hrudi pro niž se léčí již od svých 24 let. Pracovně je omezen pro výkon práce v noci a nadměrně těžké fyzické práce. Posudková komise neshledává důvod k navýšení procentní míry nad horní hranici uvedené položky. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. IX, odd. A, pol. 8 písm. b/ přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. a míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena z rozmezí 10 – 20 % na celkových 10 % s přihlédnutím k dalším žalobcem uváděným potížím (stav po ekcizi tumoru nosu, stav po apendektomii a chronické bolesti krční a bederní páteře při degenerativních změnách, bez trvalého kořenového dráždění, v regresi od roku 2009). Komise konstatovala, že přiznání částečné invalidity žalobci bylo minimálně od mimořádné kontroly v r. 2009 posudkovým omylem, neboť v lékařských záznamech se uvádí pouze občasné páteřové potíže a občasné kolísání tlaku krve při nepravidelné antihypertenzní léčbě. V anamnéze uváděná ischemická choroba srdce nebyla doložena konkrétními odbornými nálezy.

K námitkám žalobce uvedeným při jednání Krajského soudu v Ostravě dne 26.11.2012 a nově předloženým lékařským zprávám byl vypracován srovnávací posudek, a to Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze dne 17.1.2013. Tato komise vycházela ze stejné dokumentace jako PK MPSV ČR v Ostravě a rovněž z nově doložených lékařských zpráv a posudku MUDr. S. F. z 11.1.2012 a MUDr. B. M. ze dne 2.6.2009, jakož i z posudku MUDr. R. D. (PK MPSV v Praze) ze dne 18.8.2010. Uzavřela, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti ke dni napadeného rozhodnutí bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, odd. A, položce 8b, přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20, bylo hodnoceno na dolní hranici, tj. 10 % s ohledem na výkon v normě při zátěžové echokardiografii dne 9.1.2012 a přiměřené TK reakci. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění. V hodnocení byly zohledněny i další zdravotní postižení. Z posudkově medicínského hlediska lze postižení hodnotit jako stabilizovaný zdravotní stav. Prokazatelně lze konstatovat, že jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, kdy zdravotní stav se ustálil na úrovni, která se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňuje vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takovéto činnosti. Stabilizace zdravotního stavu je podmíněna dodržováním určité léčby a pracovních omezení. Žalobce je omezen pro fyzicky těžkou práci, práci v nepříznivých klimatických podmínkách (sálavé horko, nadměrné horké prostředí), práce ve vynucených polohách. Žalobce k datu vydání

napadeného rozhodnutí nebyl invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., v platném znění.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 43Cad 142/2009 bylo zjištěno, že rozsudkem z 25.10.2010 bylo zrušeno rozhodnutí žalované ČSSZ z 1.7.2009 a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo mimo jiné uvedeno, že k 1.7.2009 byl pokles pracovního potenciálu žalobce ohodnocen 25 % a vzhledem k dalším chorobám, zejména k rozsáhlému basaliomu levého nosního křídla, zvýšen o 10 % na celkových 35 %.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, tedy k datu 24.5.2012.

Dle ust. § 38 zák. č. 155/95 Sb. v platném znění pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Dle ust. § 39 téhož zákona odst. 1 pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Dle odst. 3 pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,

- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Dle odst. 5 se za zdravotní postižení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Podle odst. 6 za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odst. 7 je pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Podle odst. 8 procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

Krajský soud dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, to je k 24.5.2012, přestal být invalidní, neboť u něj nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35%. Dle posudku o invaliditě vypracovaného Okresní správou sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 20.2.2012, jakož i dle posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ dne 23.4.2012 a zejména dle posudků PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 20.9.2012 a v Praze ze dne 17.1.2013, pokles jeho pracovního potenciálu již nedosáhl 35 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaných posudků PK MPSV ČR, o jejichž úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudkové komise MPSV ČR posuzovaly zdravotní stav žalobce ve složení posudkového lékaře a odborníků z oboru interního lékařství, tedy lékaře z oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Rozhodující příčinou poklesu pracovního potenciálu u žalobce byla hypertenzní nemoc.

Krajský soud shodně se závěrem posudků PK MPSV ČR v Ostravě a Praze uzavírá, že k datu vydání rozhodnutí přestal být žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., když pokles pracovní schopnosti dosahoval pouze 10 % a invalidní důchod mu již od 20.4.2012 nenáležel.

K námitkám žalobce vznesených písemně, a rovněž u ústních jednání soudu, o závažnosti zdravotního stavu a jeho zhoršování i bagatelizování dalších nálezů odborníka soud uvádí, že bylo nutno postupovat v souladu s ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního.

Na základě výše uvedeného krajský soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního).

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná ČSSZ toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 26.8.2013

JUDr. Miroslava Ježoviczová
- samosoudkyně -